

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Geppa 17/III

Izdaja: agr. inženir Jos. Rustja

MALI LIST

Tednik za novice in pouk.

Stane: ena številka 20 stotink.

Eno leto 8 lir

Pol leta 5 lir

Četrt leta 3 lire

Odg. urednik: Ivan Jervatin

Male novice

Novi videmski prefekt

advokat Pisenti Peter je študiral pravo v Bolonji in narodno gospodarstvo v Münchenu. Svojo službo nastopi sredi maja.

Županom in gerentom.

Ministrstvo je prepovedalo spremenjati imena ulic in trgov brez resnične potrebe. Za spremembo treba dovoljenja naučnega ministrstva, ki mu treba poslati prošnjo potom višje intendance za spomenike (Sovrintendenza dei monumenti). Prav je tako!

Dunajski parlament

je zanimiv: v njem je sedaj enajst poslank. Od teh sta dve zapisan v krščansko socialno stranko, sedem jih je pri socialistih in dve sta v nacionalni stranki. Ministrski predsednik je kanonik dr. Seipel. Večino v zbornici imajo krščanski socialisti, socialni demokrati in narodnjaki so v manjšini.

V Lipalji vasi

na našem Koroškem je dobil te dni gostilničar Franc Kovač nepodpisano nemško pismo: «Tekom 3 dni postavite pod tretji most od cerkve gor zabojček s 3000 lirami; sicer vam hiša zgori še ta teden». K sreči so endotni orožniki odkrili strahovalca in nasilneža, ki se piše Dossach. Hiša ne bo zgorela, pač pa bo Dossach v zaporu čepel.

Ali ga bomo upihnil, Mariška!

Zrakoplovstvo silno napreduje. Majnika bo začel voziti areoplan iz Pariza čez Francosko, Nemčijo, Avstrijo, Ogrsko na Rumunsko v Bukarešto. Vožnja bo trajala 25 ur, zdaj pa se vozijo z brzovlakom menda 95 ur.

Ogromno gledališče v Turinu.

Ves svet se bavi in občuduje novo gledališče v Turinu. Igrališče je pod milim nebom. Prostora je za 200 tisoč gledalcev: torej razun otrok do 6 leta bi stal ves Trst v tem gledališču. Predstavljajo življenje in trpljenja Kristusovo. Igralcev je 2000. Oder je širok 175 metrov, globok pa 76 metrov. Kulise imajo 40 metrov širine; 80 kraf se scenerija lahko spremeni. Nastopajoči zbor šteje 500 glasov. Predstave so se začele dajati 21. aprila in bodo trajale do 31. maja. Železnice dovoljujejo za vožnjo v Turin 30 do 60 odst. popusta. Izkaznica, s katero smeš zaprositi znižano voznino, se dobi pri «Alleanza Internazionale Alessandro Perlo — Galleria Nazionale — Torino» in stane 10 lir. Vozni listki za tja in nazaj veljajo za 15 dni. Omenjena izkaznica daje pravico za 10-50 odst. znižano vstopnino za različne razstave v Turinu. Vstopnica - stojišče v gledališču za eno predstavo stane 5 lir; sedišče stane 20-25 lir. Gori omenjena družba preskrbi tudi sobo v hotelu, vso hrano (brez pijače) skupno z enim sediščem v gledališču. To pa stane: I. razred za en dan 145 lir, II. razred 95 lir, III. razred 80 lir, IV. razred 55 lir. Za več dni je popusta 20-40%.

Neki Sicanus

piše v nekem dnevniku o našem listu in ga po nepotrebi napada; kajpada ta gospod ni prebral vseh dopisov v našem listu. Predno kdo o čem sodi, mora dotično stvar dobro poznati, samo potem izreče lahko pravilno sodbo.

Gospoda po korzu špancira, Matija izložbe obira.

Na tržaškem korzu št. 5 ima svojo trgovino-zlatarnico gospod Oppenheim, Danes 14 dni je prišel v zlatarnico fino oblečen gospod in je kupil par uhanov za 125 lir v dogovoru, da jih vrne, ako bi soprogi ne ugajali. V torek nato se vrne elegantni kupec, ki je moral šteti kakih 30 let, v zlatarno, rekoč: Veste, žena jih noče, ji ne ugajajo; kupim pa kaj drugega. Dobri Oppenheim mu razkazuje vsakovrstne predmete, kupec gleda predmet za predmetom, dokler nista prišla do srebrne cigaretné škatle, ki je bila kaj posebno fino izdelana. Ta je kupcu ugajala, a ko je hotel plačati, mu je manjkalo do cene 25 lir. Zato je dejal, da se bo vrnil v sredo. V sredo kupca ni bilo v trgovino, pač pa ga je Oppenheim videl pred trgovino, kako si je v družbi z drugim gospodom ogledoval bogato izložbo. To ni nič čudnega, saj smo na korzu, ki je vedno poln živahnega občinstva.

Zbogom, gospod Oppenheim

V petek je bilo proti sedmi zvečer, torej ob času, ko se pol Trsta po korzu sprehaja. Napovedani elegantni kupec stopi v trgovino, v kateri je bil sam gospodar, zakaj uslužbenec so bili pravkar odšli. «Dober večer, gospod, prišel sem po dogovorjeni cigaretni. Nisem miroval, dokler se nisem odločil, da ga kupim, ker me spominja na neko izredno zgodbo iz mladih dni». In tu začne kupec pripovedovati velezanimivo dogodbo, ki je gospoda Oppenheima kar očarala in ob koncu se je vnel živahen pogovor. Slednjič je kupec plačal domenjeno svoto, je uljudno pozdravil zlatarja, ki je bil ves srečen, da je našel dobrega odjemalca.

Zdaj pa grem domov.

Gospod Oppenheim je spravil dragocenosti z mize, preštel denar v blagajni in ker se je bilo medtem dobro zvečerilo, je hitel, da trgovino čimprej zapre. Vsak večer pa je imel navado, da je prenesel vse večje dragocenosti iz izložbe v blagajno. Vzel je ključ, da odpre izložbo ob vhodu in da nato izprazni še zunanjo izložbo. Čim je bil ob izložbi, bliskoma obledi: dragocenosti ni več! Kratek pregled je dognal, da je zmanjkalo zlatanin za najmanj 29 tisoč lir. Kako? Kdaj? Saj je bil on ves čas v trgovini, gledal na korzo, izložba je na vse strani vidna, ljudje se ves čas sprehajajo?

Crne bukve tržaške policije.

Gospod Oppenheim naglo zapre trgovino in hiti na kvesturo, ali kakor smo po starem rekli, na policijo, in naznani vso zadevo, zlasti tudi to,

Kdo ukaže?

Minister Mussolini ali postajni načelnik v Dutovljah? Minister je dejal, da imamo vsi enake dolžnosti in enake pravice, dutovski načelnik to odločno taji, zato je izvešil pri blagajniškem okencu tablo, kjer pravi, da mora govoriti samo laški, kdor hoče dobiti listek in potovati. Želeli smo, da bi rešil to vprašanje, kdo več ukaže, občinski svet, pa županstvo sodi, da ni merodajno, pač pa da je kompetentno železniško ravnateljstvo v

kako ga je kupec zadrževal s prelepo povestico. Obenem je kupca na kratko opisal.

Na policiji, kjer so gospodje izvežbani v takih rečeh, so gospoda Oppenheima peljali v neko čudno slikano in nenavadno predelano sobo, kjer hranijo ogromne «Črne bukve». Te so se odprle in Oppenheimu so naročili, naj si ogleda fotografije, če ne bi morda zagledal svojega dobrega odjemalca. Komaj je prebrskal par strani, ko je vzkliknil: Ta je bil pri meni!

„Še nocoj ga bomo imeli“.

Tako so dejali na policiji. Odprli so še drugo knjigo. Kaj je bilo v njej? Zopet slika dobrega odjemalca, ki zna tako zanimivo pripovedovati, in napisane tele vrstice: «Je bil dvakrat zaprt, ker je širil ponarejene bankovce; ponarejeval je bančne čeke; pred vojsko ga je avstrijsko oblastvo obsodilo na tri leta ječe.» Gospod komisar se je prijazno zahvalil gospodu Oppenheimu za naznanilo, nato je pozvončkal in v hipu je bil obdan od več gospodov, katerim je na kratko nekaj povedal, dal nekaj znamenj, nakar so gospodje odšli po stopnicah in se razpršili po mestu. Drugo jutro ob osmi uri je dobri odjemalec s častnim spremljstvom prišel na policijo.

Kje pa je Matija?

Elegantni gospod se piše Emil Sparavier in je iz Vidma; star je 33 let in stanuje na Škorklji št. 1. Ima doma mater, od katere je dobival od časa do časa kako liro. Odkod pa je imel svoto, da je plačal cigaretnik? Na policiji je priznal, da je kupil škatlo, absolutno pa taji, da bi bil v zvezi z izvršeno tatvino. Kako pa se pravičljate, so ga vprašali. S kako malo kupčijo; tuptam posredujem pri prodajah. Policija je bila že v prvem začetku prepričana, da je dobri odjemalec v zvezi s tatom, a vprašanje je, kdo je oni Matija, ki je kradel, medtem ko je gospod Emil zlatarja zabaval. In to še ni rešeno.

Prva priča.

V soboto je prišel na policijo gospod Cosola, ki ima prodajalno draguljev na korzu št. 18. Dejal je tole: pred par tedni je prišel mlad gospod ob štirih popoldne in se z mano pogovarjal. Čim je gospod odšel, ko je bil nekaj malega kupil, sem zapažil, da je bilo vzeti iz izložbe nekaj draguljev v vrednosti 5000 lir. Je ta bil? so vprašali na policiji gospoda Cosola in mu pokazali fotografijo gospoda Emila. «Ravno ta!» se je glasil odgovor.

Kje pa je Matija, povej, o policija!

Trstu. Mi pa, ki smo prejeli ta dopis, ga naslovljamo na gospoda železniškega ravnatelja v Trstu s pripombo, naj — ako ima ostati omenjena tabla na mestu — določi, ali mora biti tolmač (za vse one, ki laški ne znajo) uradno zaprisežen ali ne.

Nožar in brusar.

G. Temil sporoča, da je edina njegova trgovina in delavnica v ulici Carducci (Gosposka 6), bivša njegova podružnica na korzu pa nima nič skupnega z njim.

MIHEC: Bankirji zidajo si zdaj palače. A narod nima niti za pogače.

JAKEC: Nič čudnega, so menjali jim vse milijone. A ljudskim zadrugam so dali le škorpiljone.

MIHEC: Voditelji držijo zdaj z bankirji?

JAKEC: Kajpa, podkupljeni so ti hudirji!

Istranom

sporočamo veselo vest, da je minister Mussolini zbrisal vse zastale davke od 1914-1918. Obenem je določil 17 milijonov za nova dela.

Stambulijski in komunisti.

Stambulijski, prezident na Bolgarskem, je imel govor v Sofiji, kjer je govoril, kako bo nastopal s komunisti. Kjerkoli je v občini vsaj deset komunistov, tem bo zaplenil premoženje. Vse te komuniste bo spravil v ločeno občino, kjer bodo morali na skupnem posestvu, ki ga jim vlada odkaže, skupno delati. Tam jim bo dovolil, da živijo po njihovih nazorih: enako delo, enako jelo. Špases človek je ta gospod, kaj ne?

Kako se to konča?

Komunistični svetovni kongres je ukazal laškim komunistom, naj vsi stopijo v fašistovske strokovne organizacije in naj notri vzbujajo prepire, zlasti v mezdnem gibanju, pri vprašanju o osemurnem delu, pri štrajkih.

Deset bilijonov

mark zgube znaša nemški državni proračun, to je deset tisoč milijonov, kar se s črkami takole zapiše 10.000.000.000. Ako bi posamezne marke štel in sicer tako, da bi naštel vsako sekundo po eno, to je po 60 na minuto, bi štel koliko časa? 322 let brez prestanka. Človek bi dejal: uboga Nemčija, revni Nemci! Ni res! Nemška politika je ravno nasprotna italijanski. Pri nas hoče država postati bogata, hoče proračun imeti čist, zato pa so državljani zares revni (davki!), Nemci pa delajo narobe: državljani naj dobro stoje, država pa bodi revna. Zakaj tako? Da ji ni treba dolgov plačevati, oziroma le malo.

Mladi fotograf.

18 letni Josip Turko iz Trsta je bil vajenec pri fotografu Jerkiču. Te dni se je moral zagovarjati pred sodnijo, ker je izmaknil 15. marca 60 liric. Sodnik ga je obsodil na 1 leto in dva meseca zopora in 16 dni, kakor pravi sodnijski akt. Minute niso štete. No, sicer pa je že navajen na «camero obscuro».

Istrski tobakarji

so ustanovili svojo zadrugo. Toliko jih je že. Začeli so saditi tobak precej po vojski, ko so uvideli, da z vinom ne pojde kakor doslej in da bo reva rasla. Tobak je lani uspel prav dobro. Kaj pa naši kmetje?

Drugi glasovi o izmenjavi.

«Istra», gospodarsko in kulturno glasilo istrskih Hrvatov, pravi v uvodniku med drugim: Pri dosedanjem reševanju vprašanja o zameni tistih milijonov kron, ki jih imajo naše posojilnice, oziroma širši sloji našega naroda še vedno nerazmenjane, smo dobili vtis, da smo postali sirote brez očeta in matere. Že v zadnji številki smo pisali obširno o teh 16 milijonih, ki so jih prejeli bogatini in vojni dobičkarji, dočim narod, ki se bori s siromaštvom na življenje in smrt, ne more priti do pravične razmene svojega denarja, ki ga je zaslužil s težkim trudom v potu svojega obraza.

«Edinosti» navaja zopet Dr. Hacin. Seveda na njegovo pričevanje nič ne damo, ker je pri zadevi udeležen, sam bil v najožjih stikih z Jadransko banko; njemu je aktiven jugoslovanski minister spriču deputacije primorskih zadrugarjev zabrusil v obraz, da se je boril za banko. Dr. Hacin je bil poparjen in je v odgovor samo to dejal: «Zakaj niso prišli primorski Slovenci o pravem času v Genovo, da bi nas informirali v vsej stvari?» Zanimivo pa je vsekakor, da v dveh letih naš dnevnik ni citiral še nobenega glasu zadrugništva, ampak vselej in dosledno samo zagovornike banke. To dejstvo se da tolmačiti le tako, da ima banka par sto delnic pri «Edinosti».

«Goriška Straža». Ta list odločno zavrača trditve g. drja Wilfana, ki je dejal v dnevniku, da je z Jadransko banko združena korist našega narodnega gospodarstva. Nato razkrinka neverjetne goljufije, ki so se vršile pri izmenjavi in nadaljuje: «Zadnji slepec mora spregledati in spoznati, da se je šlo pri stvari le za bankirje in ne za slovenski narod! Sklenili so navadno kapitalistično kupčijo, ki je danes ne morejo več tajiti in skrivati, ker se ne da.»

«Slovenec» piše 28. aprila sledeče: «Jutro» prinaša pismo iz Primorja,

kjer dopisnik našteva nasilja, davčna bremena in težka gospodarska zla, ki tlačijo naše ljudstvo onstran meje. Oblastva delajo sistematično na uničenju slovanskega življa v novih pokrajinah. V tej strašni stiski slovansko ljudstvo nima nikjer nobene opore, od nikoder nobene pomoči in ako pojde še nekaj desetletij tako dalje, homo lahko zapeli žalosten amen in vrgli na grob primorskih bratov zadnjo lopato zemlje. Vse to je žalostna resnica. Toda zakaj so dopustili demokrati, ko so bili na vladi, da so se tako zanemarili interesi neodrešenih bratov? Zakaj so dopustili, da so se v santmargaritskih dogovorih zavarovali pač interesi par slovanskih bank, o katerih eni se je vrhu tega vnaprej vedelo, da zapade nacionalizaciji, so se pa interesi našega tamkajšnjega združništva, v katerem so zbrani ljudski žulji in ki tvori hrbtnico narodnega gospodarstva, popolnoma zanemarili in prezrli?

Drugi kralj prinesemo razkritja o tej goljufiji, ki so jih jugoslovanski listi priobčili glede na to zadevo. Ker hočemo o vseh glasovih poročati, najsi prihajajo od katerekoli strani, zato navedemo tu, kar piše «Delo» glede na to vprašanje: «Kako to, da se narodnim bankam tako rado menjajo milijončki? Ali bi bilo morda škodljivo, če bi se prej zamenjal denar zadrugam in bi banke počakale? Odgovor je lahek: v hranilnicah imajo denar večinoma kmetje, po bankah pa večinoma milijonariji. Tako si je mogoče razložiti tudi vse, kar so počenjali tam pred leti v Rapalu, ko so urejevali meje: Bančni pošli so gospode tako zelo tiščali, da niso mogli razrešiti vseh drugih narodnih vprašanj, ki se na kratko imenujejo vprašanja manjšinske politike. Niso govorili o samoupravi, ne o uradniškem in jezikovnem vprašanju, ne o državljanstvu, ne o drugih takih nepotrebnihih rečeh. Prav radi in z veseljem pa so se pomenili o bankah.»

Kaj nam z dežele pišejo

Spomenik padlih vojakov na Barki. — Minister in učitelj v borbi. — Zagorski Amerikanec ni pozabil domačije. — Ricmanjski zvonovi prav lušno pojó. — Pobiranje davkov, žganje in hlevski strop. — Tone in Mišel. — Podgrajci škofu in prefektu. — Otroci stradajo, voditelji pa so pomagali banki do 16 milijonov. — Naši fantje v Veroni. — P. čakujejo Mali list — Zgodba nesrečnega Vrtojbenca.

BARKA.

Svetovna vojska je izbruhnila, ko je Franc Jožef napovedal Srbiji boj. Mnogo Barčanov je moralo zapustiti domačijo, starše, ženo, otroke in marsikateri se ni več vrnil v domovino. Kdo ve kje počiva. Blagoslovljen njegov spomin! Kakor drugod, se je tudi tu sprožila misel, naj bi se postavil padlim sovaščanom spomenik. Ne samo prizadete družine, ampak vsi občinarji so se strinjali s to mislijo. Začelo se je nabirati in nabirati in danes nihče več ne ve o spomeniku. Prosimo dotične, naj se vendar zganijo. Skličejo naj odbor, ki naj gre takoj na delo.

GORICA.

Velika borba se napoveduje med ministrom Mussolinijem in med spisateljem Bandljem. Zakaj? Prvi je slovesno dejal v pismu na goriško mesto, da treba Slovence raznaroditi, drugi pravi, da moramo ostati zvesti narodu. Mussolini nam hoče vse šole vzeti, kakor vidimo dan na dnem v Istri. Bandelj pa trdi, da se nam bo v šolskem oziru boljše godilo kakor pred vojsko. Glede na izid borbe se sodbe zelo križajo. Eni pravijo, da zmaga Mussolini, drugi pa trdijo, da bo Bandelj močnejši; eni sodijo, da bo borba silno težavna, drugi pa menijo, da ne bo ravno tako hud. Smo radovedni.

ZAGORJE.

John Čopič, naš rojak, je nabral v Ameriki med domačini 604 lire za tukajšnje gasilno društvo, da si nabavi nove cevi. Naj bode blagemu mladeniču, ki ni pozabil svoje domovine, izrečena iskrena zahvala.

RICMANJE.

V torek so naši novopostavljeni zvonovi prvič naznanili žalosten dogodek — smrt neke blage vaščanke. Naslednjega dne je smrtna kosa pokosila drugo ženo in imeli smo — žalibog — spet priliko poslušati zvone. Ob tej priliki moram pa že «pokregati» našega Lovreta, ki je namreč zvonil tako veselo, kakor da bi bili vsi res radostni vsled vpoklica pokojnic v nebeško kraljestvo. Vaščan. Opomba uredništva: Dopisnik pa vendar ne sme biti tako hud in preostro soditi: ne zabite, da ni g. Lovre celih šest let povlekel za ljubljeno «štrik» in da je samo zato malce preveč zabingljal; bo pa že prihodnjič skomandiral, da bo zvon pel bolj ožono!

ŠTANJEL.

Na železnici ovirajo potnike, ki nosijo kaj žganja s sabo in nekateri so imeli zastran tega sitnosti. Pet litrov pa sme vsakdo s sabo nositi, to je določba finančnega ministrstva. Kako papridemo do tega, da sme

vsakdo te postavbe preobračati? — Pozivamo vse merodajne činitelje, da delujejo na to, da vzamejo domačini in domači zavodi nabiranje davkov v zakup, zakaj huda se bo ljudstvu godila, če bodo pobirali tuji bančni zavodi davke. Tam ne bo usmiljenja, kar je sicer tudi naravno, če pomisli človek na ustroj moderne banke. — Pri nas mislijo nekateri posestniki zidati moderne hleve s stropom, pa se obotavljajo, ker se širi vest, da bodo stropi obdačeni. Ali je to res? Op. uredništva: Ne, zakaj po pojasnilu, ki smo ga prejeli pri finančnem ravnateljstvu, bodo davka prosti vsi hlevi kakor tudi vse sohote, kjer kmet spravlja svoj živež, torej tudi sobe in kambe, če ima po navadi v njih krompir ali druge pridelke. Opozorjamo pa ravnateljstvo državne železnice na prvo pritožbo.

SV. ANTON pri Kopru.

Jože: Zdravo Mišel, kam pa greš tako zamišljen? Mišel: Pesti me, saj vidiš, da use tare nas, revne Istrijane. Jože: Kaj je tašnega? Mišel: Grem šrajat u betego, da mi da en žakelj žepa in en malo verderame. Jože: Karo vi, kej ne veste, de neče noben vina, ga jemajo še usega v kantinali. Mišel: Pr vas ja, ma ne pr nas. Pr nas so ga že lani prodali. Jože: Kaku to? Mišel: Kaj ne znaste, da je letos use toča paralala? Jože: Pravijo, de bo treba plačat nove taše. Mišel: Ma jest san pensau nekaj družga, de bon posekou trte in sjav travo. Seno je drago, seno bon prodav in bon kupu za življenje. Trte treba gledat ku mati otroke, in pride slabo vreme in pobere use, seno pa ni treba, kakor ga pokosif in ga prodaf. Jes sem še anó drugo štodirov, de če bo treba od sena plačat, bon sjav fermanton. Jože: Ben ben, ma bojo ben deli na usako steblo taše, tudi na fermanton. Mišel: Znaste kaj, nej dajo, jes pa bon polomu glave in oni nej proberejo slamo za taše. Jože: Ben fata, strela, ko ne praviste prov, ben pefada. Bortolo!

PODGRAJE PRI BISTRICI.

Mi imamo razne želje in potrebe, ali najbolj živa je ta, da bi odtrgali Podgraje od Podgrada in bi jih pridružili Bistrici. Pomislite, da imamo v Podgrad na sodnijo pet ur, v Bistrico pa le dve uri. Vse vleče v Bistrico: tam je naša železniška postaja, tam je naša pošta, tam so naše trgovine. Pa tudi cerkveno bi se radi ločili od Jelšan, kamor imamo na dekanijski urad po cesti štiri ure, a moramo preko Bistrice, do katere imamo, kakor že rečeno, le dve uri. Prosimo podprefekta na Voloskem in cerkvena oblastva, da bi pri novem urejevanju upoštevali naše želje.

VERONA.

Predagi Mali list, kar ti piše mlad artiljerist, objavil boš gotovo, saj je zate skor vse novo. Pesmica, ki nam jo je poslal naš rojak, je predolga, da bi jo obelodanili v našem listu. Fantje vstajajo ob petih, ko jih vzbudi trobenta. Kdor se zaleni, pride pet dni v «consegno». Prva hrana je osminka kave, nato gredo na vaje. Ko so se natelovadili, začne konjska ježa. Pesem konča z opombo, da bodo fantje ostali tudi sredi tujega jim sveta zvesti jeziku in narodu. Bog jih živi, naše mlade fante!

OD SV. JAKOBA.

Jaz sem navaden delavec, nimam šol, a to pa vem, da od gospode nimamo nič za pričakovat. Vsi znamo, da gospoda na račun revežev živi, a da so naše ljudstvo osleparili, ko so 16 milijonov vzeli, ki bi pritikal po pravici ljudstvu, tega nismo znali, dokler nas ni Mali list podučil, za kar smo zadovoljni, še bolj ker skušajo drugi vse zamašiti in zamolčati. Jaz sem vre dva meseca brez dela in moji otroci, ki jih pošiljam

v slovensko šolo, stradajo, ker jim damo doma zjutraj črno kavo, opoldan en krožnik mineštre in zvečer kos kruha, nič drugega. Samo prijatelji so me ustavili, da nisem šel te dni z otroci k voditeljem, ki so kričali, da so vse bankirji dobili, in bi jim v obraz pljunil in bi jim pokazal zelene in sestradane otroke. Vse, vse zaupanje zgubi človek v advokate, ki na ta način opravljajo «narodno delo.»

IZ REŠKE DOLINE.

Pri nas zelo radi beremo Mali list in ob sobotah ga kaj težko pričakujemo. Kako tudi ne, saj je

Za delavca in za kmeta,
Za fante in dekleta,
Trgovca, obrtnika
In tud' gospodo mika,
Poučne članke piše
In lepe slike riše,
Poroča nam novice
Za moške in ženice,
Iz mesta in dežele,
Ta resne in vesele.
Razlaga nam kupčijo
Za vsako ropotijo,
Za vino in senó,
Za les in za mesó,
Pa Pepo svojo reče,
Da marsikoga speče
Al' vsaj za rekele vleče
Pa tud' nas kratkočasi
Z ugankami in špasi,
Oj zbogom listič mali,
Le pridi zopet kmali:
Te s pridom bomo brali.

Od Poncija do Pilata.

Vrtojba 2. majnika.

Kaj vse so morali prestati in pretrpijo naši ljudje, naj priča naslednja zgodba.

S prvim zavzetjem Gorice po italijanski armadi dne 9. avgusta 1916 je ujela ital. vojaška patrolja v domači hiši moža, soprogo in 4 mesečnega otroka; oblastva so jih odgnala v notranjost države in jih internirala na otok «Ponza» prov. Caserta v južni Italiji. Bili so obteženi špijonaže, o čemur se jim nikdar niti sanjalo ni. Nastanili so jih med ljudi, nagnane skupaj od vseh vetrov, in skoro med same izvrške človeštva.

Neko noč je bila izvršena neka tatvina. Poštenjakoviči so naredili silno nedolžne obraze in so ponujali blago kot pristni lastniki med našimi ljudmi na prodaj. Tako se je ujela na limanice tudi uboga soproga in kupila četrt kg. slanine v dobri veri, da je blago pošteno in nič hudega sluteč. Ko so bili krivci prijeli, je bila pozvana od oblastev tudi soproga na sodnijo kot priča: peljati pa so se morali z ladjo po morju z otoka na suho zemljo. V noči od 20. na 21. marca 1918 odrine ladja z imenom «Colletta» od otoka in pluje proti suhi zemlji; na sredi vožnje jo napadejo sovražni podmorski čolni — ali so bili avstrijski ali nemški, se ne ve — in potopijo ladjo in ljudi, in tako je našla tudi uboga soproga — ki je bila vrhu tega še v drugem stanju — grozno smrt v morskimi valovih, zapustivši možu nežno dveletno siroto v skrb in odgojo. Tiste dni kmalu po tej strašni nesreči je pisal soprog na španskega poslanika — kot varuha interesov avstrijskih podanikov — v Rim in zahteval odškodnino od italijanske vlade; od tam je vdbil odgovor, da oblastva ne plačajo ničesar, dokler traja vojna, in ob sklepu miru da se bodo take zahteve reševale. Ko je prišel leta 1919 spomladi po dolgem mučeništvu vendar zopet domu in ko je začela izhajati «Goriška Straža», je pisal mož na uredništvo, ali ima pravico do odškodnine v tej zadevi. Odgovorili so mu, da ima polno pravico in da naj napravi prošnjo in v služaju neodgovodnega odgovora naj se zopet oglasi pri njih. Vložil je prošnjo potom

GOSPODARSTVO

Novi davek na kmetije.

županstva na ministerstvo 25. aprila 1920. Dvakrat je bil pozvan h karabinirjem; od finančnega ministerstva so zahtevali ubožni list; potem zopet enkrat zdravniško izpričevalo. Vse to jim je dostavil; zdravniško spričevalo jim je odposlal okoli 3. oktobra 1921 in še je enkrat podrezal v decembru lanskega leta, a odgovora ni dobil po skoro dveletnem čakanju še nobenega. Revež se je priporočil nekemu poslancu, ki je ponovno interveniral na merodajnem mestu. Po dobrih dveh letih t. j. aprila je revež na svoje veliko razočaranje dobil odklonilen odgovor iz Rima z motivacijo, da po zakonu nima pravice do odškodnine. Ali ni to nastopanje čudno, neumljivo. Zaradi vojne je morala družina v vjetništvo, oblastvo je ženo klicalo na sodnijo, sicer bi bila še danes živa in zdrava.

Po širokem svetu.

To je družina! Anton Zago in žena Terezija v Casale na Beneškem imata 13 živih otrok: najstarejši ima 23 let, drugi 21, tretji 20 in tako naprej do najmanjše deklice, ki je stara 26 mesecev.

188 let. V Roveretu je zakonski par Friz; on je star 100 let, ona pa 88 let. Poročila sta se pred 73 leti. Kmetuje ta in sta še pri zdravju.

Vremostovci obetajo izredno silno vročino v juliju.

Moč pod vodo. Podmorskih čolnov ima Amerika 76, Angleška 52, Japonska 43, Italija 43 in Francoska 41.

Ogrromen kamen. Te dni so v kamnolomu v Garari odločili od gore skalo, ki teži 50 tisoč ton. Da so izvršili to izredno delo, so naredili 36 metrov dolg predor in so rabili osem mesecev.

Redek slučaj. Predminoli pondeljek je bil v Londonu obsojen na smrt neki Mackinney, češ, da je ubil policaja. Danes osem dni, t. j. pet dni po obsodbi ga je pozval kazniški ravnatelj k sebi in mu naznanil, da je prost in da se lahko vrne v svobodo, ker da se je v sredo javil pravi morilec policaja in da je bila obsodba torej le po pomoti.

Janez, ki vidi na Jožetu ponošen klobuk, reče zaničljivo: Kaj tisto reč na glavi imenuješ klobuk?

Jože: Kaj, tisto reč pod svojim klobukom imenuješ glavo?

Priporočamo toplo domačo tvrdko
FRANC LIPOVŽ v Sv. KRIŽU
pri Ajdovščini.

Satanski človek.

Povest iz amerikanskega življenja.
Za „Mali list“
poslovenil Anton Primorec.

VII. REŠITEV.

Bilo v prvih jutranjih urah. Po ulicah glavnega mesta je že mrgolela množica, hiteča po opravkih. Med šumom in ropotom se je slišalo hrištavo vpitje prodajalcev časnikov:

— Nadzornik Bekster iz Scotland Yarda je izginil!

— Skrivnosten dogodek!

— Bekster ugrabljen!

V istem času si je Lefer oblekel svojo suknjo.

— Zmedo ponesem na Scotland Yard — je rekel smejoč se Čerliju.

Pohitel je na prvo telefonsko postajo in se spravil v stik s policijskim ravnateljstvom na Scotland Yarku.

— Halo! S kom govorim?

— Detektiv Marmel! S kom imam čast?

Vaš dober znanec sem: Lefer!

Obadva nista mogla zadržati nasmeška.

(Se tiče posestnikov zemlje in živine).

Ta davek treba napovedati, toda ne prenažite se; je čas do 30. junija. Treba gledati, da bomo naznanili dohodke po vesti, na drugi strani pa ne smemo preveč naznanjati. Zato bomo stalno prinašali pouk, da se bo ljudstvo vedelo ravnati.

Kdaj se bo začel plačevati novi davek? S prvim januarjem 1924.

Ta davek bo plačeval lastnik zemljišč in živine ali pa morebitni najemnik ali kolon.

Kakšen davek bo to? Plačeval boš od čistega dohodka, ki ti ga daje posestvo. Ako doženeš, da so znašali stroški toliko kolikor dohodki, si davka prost.

Kako napraviš račun? Najprej računaš dohodke, ki si jih imel od njive, od gozda, travnika. Seveda boš odbil tisti del, ki si ga porabil za prehrano živine; moraš pa uračunati vrednost semen, ki jih hraniš za drugo leto; uračunaj moraš tudi pridelke, ki si jih v družini porabil ali pa ki ti ležijo neprodani na kašči; uračunati moraš res pridelek, v kolikor si ga morda prodal.

Kakšne cene pa nastaviš pri računu? Za kar si porabil, pojedel, popil, računaj dnevno tržno ceno; kar pa si prodal, računaš ali po splošni dnevni ceni ali pa po ceni, po kateri si dobično blago zares prodal, torej kakor ti bo kazalo.

Kaj pa z živino? Uračunati moraš naravni dohodek (mleko, jajca), prirastek na živini (tele), dohodek iz prodaje živine, dohodek iz najemnine živine (ako si jo oddal v najem). Kaj pa gnoj? Uračunaš samo oni dohodek, ki si ga dobil od prodaje gnoja.

Ko si tako sestavil račun o dohodkih, narediš račun o stroških.

Kaj pa boš tu napisal? Najprej obresti za posojilo, katero si morebiti najel za obdelovanje zemlje, za nakup semen, gnojil, živine, poljedelškega orodja in strojev, za plačevanje delavcev in slično. Pa moraš pri tem dvoje vedeti: prvič moraš dokazati, da se si zares zadolžil in drugič mora biti upnikovo ime in njegovo bivališče znano v Italiji. Ne moreš pa tu računati obresti od posojila, ki si je mogoče najel za postavbo kakega zida, tudi ne od posojil, ki težijo tvoj grunt (hipotečni dolg).

Semkaj boš še nekaj zapisal: svoto, ki bi jo ti dobil, če bi dal zemljišče v najem. Tega nikar ne pozabi, ker je v tvoje dobro.

— Kaj je novega, majlord? Ali bi morda vedeli, kje je naš ljubljani nadzornik?

— Seveda vem! Poslal sem ga na zrak!

— Misliš sem si to! Ko nam je nadzornikova družina včeraj sporočila, da je izginil brez sledu, sem rekel takoj svojim tovarišem: tu zadaj tiči Lefer!

— Prav ste imeli. Včeraj sem govoril z njim. Prosil me je, naj ga ukradem.

— Kako? Ne razumen vas, majlord!

— Bekster sam vam bo vse pojasnil! Kljub svoji zmožnosti in spretnosti ga nisem mogel zadovoljiti. Zdaj vam povem, kje je.

— Prosim vas!

— Vzemite četo svojih najboljših agentov in pojdite k drju. Brednu, h kralju norcev!

Brednu? Ta je pa lepa! Ravnokar nam je telefoniral, da so okradli njegovo blagajno za več tisoč šterlingov.

— Koliko tisoč?

— Ni vedel povedati.

Kaj boš še napisal pri stroških? Dr. Bitežnik pravi: «Vse tiste stroške, ki bi jih moral plačevati najemnik, če bi bilo zamljišče oddano v najem.»

Kaj spada še med stroške? Stroški za nakup semen, umetnih gnojil, krme za živino, stroški za zdravljenje živine ali zguba za nje morebitni pogin; stroški za najem strojev, na pr. pri mlatvi; pri strojih, če so tvoja last, odbiješ tudi nekaj odstotkov vrednosti kot obrabo, ker se z leti vendar stroji obrabi; stroški za katekolki zavarovanje, za vzdrževanje stanovanjskih in gospodarskih poslopij, stroški za najem delavcev, najsi bodo že stalni ali začasni.

Ko si seštel dohodke in stroške posebe in se ti pokaže, da si imel več dohodkov kakor stroškov, boš plačal davka 10 odstotkov od čistega dohodka. Na ta davek se ne sme postavljati nobena doklada, ne občinska, ne deželna.

Vse te navedbe boš moral napisati na veliki poli papirja, ki ti jo bo oblastvo izročilo. Poprašaj vsekakor pri županstvu, ki je ali bo prejelo navodila od davčnega oblastva.

Pazinska in bermska posojilnica

sta poslali «Zadružni zvezi» v Trstu sledeče pismo v hrvaškem jeziku: «Podpisani zadrugi imata vložke v kronah izpred 3. 11. 1918 izven državne meje. Na prošnjo ene teh zadrug, ki ima svoje krone vložene pri Jadranski banki, naj bi ji banka, ki je vendarle prejela 13½ milijonov, zamenjala krone v lire, je prejela od ravnatelja banke tale odgovor:

Mi smo prejeli od kr. vlade v Rimu samo odškodnino za škodo, ki jo je Jadranska banka imela pri izmenjavi kron v lire; to pa ni v nobenem stiku z vašimi vlogami.»

To je jasno rečeno. Banka je dobila celó odškodnino za škodo pri že izvršeni izmenjavi. Naše zadruge pa niso sploh prišle do zamenjave. Jadranska banka je naravno to dosegla, ker je delala. Iz tega zaključujemo, da se o pravem času nihče ni brigal v zadostni meri za nas. Brez dvoma je bila Zadružna zveza sporazumno z merodajnimi činitelji najbolj dolžna to storiti, ker je ona zakonita predstavica naših zadrug, ki sedaj ko maj životarijo. Nekatere so že na robu prepada.

— Vam povem pa jaz: bilo je samo sedem tisoč šterlingov, osem šilingov in šest pensov.

— Zlodja! Zdi se, da ste ga okradli vi!

— Gotovo! Vzel sem mu to svoto, ker mi je dolžan: dva dni sem mu služil za strežaja.

— Kako? Strežaj ste bili v Brednovi norišnici?

— Zakaj ne? Je vedno bolje biti tam kot strežaj nego kot bolnik!

— Mogoče. A zdaj povejte mi, kje je Bekster?

— Kje hočete naj bi bil, ako ne v Brednovi bolnici? Zaprli so ga kot norca.

— Ne razumem!

— Potrpite malo in vse vam razložim. Pod krinko namišljenega profesorja sem pustil internirati Beksterja v Brednovo norišnico, češ, da je moj brat, ki misli, da je nadzornik iz Scotland Jarda. Sklenil sem to storiti, da se Bekster kot policaj prepriča o metodah te norišnice. Ponavljam vam: vzemite s seboj lepo število agentov in zdravnikov: v tisti hiši od-

Zadnji čas je, da vedo zadruge, kaj se misli v prihodnosti storiti v tem pogledu. Gre vendar za obstanek stotin kmetijskih družin. Zato je to vprašanje za nas najbolj važno. Vse drugo je postransko. V slučaju, da ni upanja na pravično rešitev, kakšne napotke nam daste?

Moramo znati, ali moremo še nadalje kaj izplačevati na račun vlog ali naj prepustimo zadruge likvidaciji. Beram, Pazin, dne 20. aprila. Oba pečata, dva podpisa.

Pripomba: danes je brez dvoma ugotovljeno, da nista niti Zveza niti politično vodstvo storili vseh potrebnih korakov. Drugod bi oba odbora odstopila.

—«O»—

Naše tržaško vodstvo

ima na vesti sledeče številke:

Trst ima neizmenjanih kron	78.678
Kras	858.898
Kras	7.444.934
Goriška	5.060.640
Istra	4.239.461

Skupaj kron 17.682.611

Tako piše ljubljansko «Jutro». Ako se k tej svoti prišteje še 895.437 kron, ki jih ima goriška zveza, znaša ves neizmenjani zadružni denar

18 milijonov in 600.000 kron.

To pomeni v lirah 11 milijonov 146.828.

Ako se sedaj še računa, da ta denar leži že cela 4 leta neizmenjan in neporabljen in se tako izgublja obresti od štirih let, se vidi, da imajo zadruge na obrestih izgube skoro tri milijone, ali natančno 2.972.487. Če pa vzamemo v obzir, da bi se ta denar, izdan na posojila, obrestoval po 7 do 8 od sto, narašča škoda z glavnico vred na pet milijonov lir. Tako piše pravilno «Jutro».

Pa vprašaj, dragi čitatelj, ali je bilo kdaj vodstvo opozorjeno na pretečo nevarnost? Da, dvajsetkrat; iz Ljubljane, iz Rima, iz Beograda, iz Gorice. Pa ne samo opozorjeno, marveč mu je bila pokazana prava pot, toda vodstvo se je na vse opomine požvižgalo. V tem tiči vsa krivda; edinole v tem.

—«O»—

Dobravlje 28. aprila. Koruza 100-105 lir kvintal, dobro seno 45-60, vino 8-10% 160-180 l za hl. Mnogo vina leži nerazprodanega po kletih. Zadruška dobavna ga ima še kakih 1000 hl. Mnogo sena se je prodalo v stare dežele, nekaj v Trst in na Kras. Pričakuje se dobra letina za seno prve košnje.

krijete gnezdo zločinov. Tamkajšnji zdravniki in strežaji zaslužijo vislice: mnogo bolnikov potrebuje takoj zdravniške pomoči, tako hudo trpè pod «oskrbo» gospoda Bredna. Da vam prihranim nepotrebno iskanje, vam povem, da se Bekster nahaja ločen med štirimi nesrečniki, vklejnjenimi kot zverine. In zdaj se požurite in pozdravite v mojem imenu gospoda nadzornika.

Lord Wašter je zaprl telefon.

Ko se je Marmel nekoliko opomogel od osupnenja, je planil v sosednjo sobo, kjer so se njegovi tovariši kratkočasili ob kajenju in pogovarjanju.

— Nezaslišano! — je zaklical. — Naprej, hitro! Nadzornik je zaprt v Brednovi norišnici.

V kratkem je bil Scotland Jard ves pokonci. Kočija policije je bila brž pripravljena in polna detektivov.

Marmel je vodil vso stvar.

Dal je ustaviti kočijo v stranski ulici in da ne zbudi suma, se je približal norišnici spremljan le od štirih policajev.

Vinski trg v državi.

25. do 30. aprila.

Na splošno ni mnogo spremembe. V *Piemontu* gredo močna, šumeča vina po 255-310 lir za hekto, srednja ne fina vina 300-360. 10 od stotna na vina gredo 170-180. V *Toskani* je kupčija šibka: nad 12 odstotna vina 220-250, prva vina pa 300. Popolnoma mirujejo bela vina. V *Apuliji* ne prodajo niti enega litra.

Južni Tirolci: trg miruje navzlic temu, da dobiš bela vina po 80-120 lir za hekto, črna po 110-125.

Na splošno opazamo, da gredo po vsej državi le tipična vina. To dejstvo naj odpira oči Vipavcem, Bricem in Furlanom!

Kmetska zveza na Tirolskem žanje uspehe. Zborovanje za zborovanjem, deputacije v Rimu: V italijansko-avstrijski pogodbi je bilo sklenjeno v soboto zvečer, da smejo Tirolci izvažati letno 50 tisoč hl vina in 50 tisoč hl mošta v Avstrijo. Carina se je znižala na 30 zlatih kron pri hl. Vsa druga vina iz Italije pa morajo imeti vsaj 13 stopinj, če se hočejo izvažati v Avstrijo.

—(—)—

Vinska razstava v Meranu.

Nemški Tirolci, ki se nahajajo v enaki vinski krizi kakor mi, so priredili vinsko razstavo. Izabili so priliko, ko je veliko število tujcev obiskalo Tirole. Vsak tujec je dobil vina na pokus. Vinogradniki si obe-tajo tako uspehov, ker so se tujci zelo pohvalno izrazili o tirolskih vinih in na razstavi so ga precej prodali. Razstava je trajala 14 dni. Posebna brošurica je popisala vsa razstavljena vina. Razstavitelj je bilo 94, ki so izložili 156 vrst vina: od 125 do 400 lir so bile navedene cene na debelo. Kaj pa pri nas? Kol-nemo vojsko, vlado in godrnjamo, a bolj prikladno bi bilo, ko bi se kaj ganili in dobre zglede posnemali.

PO ČEM JE LIRA?

Dne 23. maja si dal ali dobil na tržaški borzi:

za 100 avstr. kron 2,8 do 3,20 stot.
za 100 dinarjev 21,50—22 lir.
za 1 dolar 20,35—20,45 lir.
za 1 funt 94,70—95 lir.

Isti dan v Milanu:

za 100 fr. frankov 137,50—138 lir.
za 100 šv. frankov 371—372 lir.
za 100 nemških mark 6,50—7,20 stot.
za 100 č. kron 60,40—60,70 lir.

GENE V GORICI na drobno: špar-glji 350-400, čebula 1,00, navadni fi-žol 2,00, koks 300-340, krompirček 60-70, grah 120-300, st. za kilo. Mas-lo 14-15 lir, kuhano maslo 18-20, mleko 1,20-1,40 lir. Jajca 40-45 stot.

GENE V TRSTU na drobno: grah 100, krompirček 200, beli fižol 280, fin koks 400 st. za kilo. Jedilno olje 5,40 do 8 lir. Meso goveje: sprednje 6,80, zadnje 7,20, teletina 8, jagnjeti-na 7,80-8,80 kg.

SENO na debelo 60-70. Na splošno cene nespremenjene.

Da bo živel «MALI LIST», so dali: Tone iz Divače, ker je vse pranje zamorca zastoj 2; mlekarica I; I. Milič iz N. 2,30; Iz Dornberga namesto žajfe in šode ubo-gemu zamorecu 3,10; dve služkinji v Roja-nu, ki želita spet videti Sjoro Kati 3,60; Odvetnik, ki bi bolje zagovarjal Jadransko banko 5; vkup lir 17, prej lir 145,50, skupna svota 162,50.

Kdo da še?

TRDI OREHI

Urejuje Domen. Oreh št. 17.

Številčna uganka.

1 2 3 4 5 6 7 1 2

Ime vasi na Krasu. Za ključ: 34213 kmečko orodje, 1562 žensko krstno ime, 476 vrsta žita. Nagrada 5 lir.

*

Strti oreh št. 14: Enake pravice, enake dolžnosti. Ta oreh so strli: J. Lipovec - Rojan, D. Rustja - Dobravlje, A. Kariž - Skorklja, Z. Geržina - Podstenje, V. Markon - Skorklja, Al. Babič - Rodik, M. Mevlja - Rodik, H. Simonič in A. Regent-Barkovlje. Jzzrebana Simonič in Regent.

Moderno. Slišal sem, da oženi vaš sin neko uradnico? — Da, neko brezžično telegrafistinjo!

PIREREDITVE.

Načeloma ne prirejamo nobenih dolgovoznih reklam za veselice, niti kilometerskih pohval, kako izborno se je igralo. To bodi enkrat za vselej povedano. Pač pa radi priobčujemo kratko naznanilo o prireditvi: kraj, ura, kaj.

*

Lože pri Vipavi v nedeljo 13. majnika ob treh. Igra: Dobro jutro in polka. Prvačkovi pridejo. Po-draga na Vipavskem. Na pokritem dvorišču 13. majnika: Jurčičeva-Česnikova narodna igra s petjem: Domen.

*

Bošt. V nedeljo bo v Zaborštu tombola. Lepi in koristni dobitki.

NAŠA POŠTA.

Pečine V. P. Na prefekturi so dejali, da bo službena doba letnika 1903 brezdvomno 18 mesecev; fantje, ki imajo upravičeno prošnjo za skrče-no službovanje, pa bodo služili tri mesece. Rateževbrdo. Pred vojsko je obstajala in dobro delala. Uložite v Poreč (Parenzo) na isti naslov v oklepaju «Consiglio agrario provin-ciale».

Barka. Nepodpisanih dopisov ne moremo objavljati. Pepo mora biti šaljiv ali pa vsaj obče poučen, sicer ne velja. Pošljite nam kaj drugega. Ponikve. «Ali so bile zamenjane krone, ki so bile naložene v hranil-nicah?» Moj Bog, berite naš list, saj vendar poudarjamo dovolj, da so bile zamenjane samo Jadranski ban-ki, posojilnicam, zadrugam in privat-nikom pa ne. Trst. Vi vprašate, kdo je lastnik dnevnika? Predsednik banke je gospod veletrgovec Bogda-nović, predsednik «Edinost» pa je tudi gospod Bogdanović.

Gospa malemu dečku: Kaj nisi ti ta mladi Pečnik? A seveda si! Kako si zrastel, pa popolnoma si očetov. Imaš njegove oči, njegov nos... «pa tudi njegove hlače», se ponosno odreže deček.

To je poper. Pri Kobencju imajo majhno, ki pa tako vpije in cvili, da sosedovi ne morejo spati. Že večkrat so prosili miru. Pred krat-kim je ta malo zopet začelo jokati. Mati je v zadregi in začne prepevati, da bi otroka umirila. Pa pride soso-dova dekla, potrka na vrata in reče: Dober večer gospa, gospod prosí, da bi rajši pustili otroka jokati.

Cene oglasov: za en centimeter vi-šine v eni koloni štiri lire. Popusti: pri 5 kratni objavi 5 od sto, pri 10 kratni 10 od sto, pri 26 kratni 20 od sto, pri 52 kratni 30 od sto popusta.

Tisk. S. Spazzal v Trstu.

MALI OGLASI

stanejo 20 stot. za besedo. Pri 5 kratni 10%, pri 26 kratni 15%, pri 52 kratni objavi 20% popusta.

BUFFET (ex Stegu) v Trstu via XXX Ot-tobre 19 najboljša vina, pivov-sak čas mrzla in gorka jedila.

Krone in goldinarje plačujem ved-no dve stotinki dražje nego drugi kupci. Kupujem tudi zlato, srebro in platin. — Trst, Via Pondares 6. I.

Bar - Buffet ex Mare, Riva Grumu-la 2, tik jugoslov. konzulata, priporo-ča svoja najboljša vina, Dreherjevo pivo in mrzla jedila.

SREBRO, zlato in brilante plača več kot vsak drugi: PERTOT, via S. Francesco 15 drugo nadstropje.

VELIKA ZALOGA papirja, papir-natih vrečic, Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrdba Gastone Dolinar Trst - via Ugo Po-lonio 5.

DIDAKTIČNA ŠOLA (ulica Gatteri 10. L vogal Acquedotto). Vzgojeval-na, resna, moralna metoda. Pospe-šen pouk malih skupin: za 2—4 učen-ce. Pripravnica za izpite, maturo na tehnični šoli, gimnaziji, meščanskih italijanskih šolah i. t. d. Pouk v je-zikih, računstvu, knjigovodstvu, sli-kanju, risanju. Pomož pri predelo-vanju šolskih predmetov. Veronauk-Imena učiteljev jamčijo za uspeh. Nizka učnina.

Pečenko Ferd. Trst — Scala Belve-dere 1, priporoča svojo staroznano žganjarijo. Ima na razpolago naj-boljše likerje.

Največja Zaloga Pohištva na Goriškem

Anton Breščak

Gorica, Via Carducci 14. - Via C. Favetti 3. SOLIDNA KOMPLETNA SPALNA SOBA ZA LIR 1000

V zalogi ima v veliki izberi železne postelje z žimnicami vred po zelo nizki ceni — Prvovrstno blago

BLAZINE (volnene, žimnate in iz morske trave) od L. 60 dalje. Sloveča tvrdka — poštene cene. CENE BREZ KONKURENCE.

KONC. ZOBOTEHNIK

R. COVACICH

prejema od 9-13 in od 15-19

Trst, Via Valdirivo 33 (nasproti kavarne „Roma“)

Uvozna in izvozna tvrdka

Debiasio & Domenis

Skladišča: TRST, V. Coroneo 13, tel. 12-34 prosta luka št. 4, prtiličje

opozarja na novodošle velike partije steklenine, porcelana, emailirane kuhinjske posode, najrazličnejše šipe v originalnih zabojih in opletene češke steklenice

po najnižjih konkurenčnih cenah. Vse blago je češkega izvora.

IVAN MICHEUCICH

Trst via S. Francesco 10.

kupuje staro železo, lito železo, me-denino, baker in druge kovine, stare nerabljive stroje in kotle in vse pla-čuje po višjih cenah kot vsak drugi grosist.

Kmetsko delavska gospodarska zadruga v Dobravljah

Priporoča svojim prejšnjim in sedanjim cenj. odje-malcem, gostilničarjem in zasebnikom pristna vina svojih članov. — Prodaja od 56 l naprej po zmer-nih vsakdanjih cenah.

Kdor enkrat pri nas kupi, ostane naš stalni odjemalec.

M. GERMAN - SEMENA

Trst, via Michelangelo 718 Prodajalna VIA ROMA 3, Tel. 12-49

Semena delatelj sočivja, vrtni, cv tlic. Velika izbira salonskih in vrtnih cvetlic. Čebulčki dalij, begonj, tuberos, gladiol, itd. Zemlja in gnojila več vrst. Največje cvetličarsko podjetje. Cene zmerne. Cenik brezpla-čen. Lastni nasadi v furlanski Redipugli.

G. TEMIL - GORICA

VIA GIOSUE CARDUCCI 6

Brusar in nožar

Delavnica na električno gonilno silo. Bogata zaloga nožev, škarij, britev, navadnih in elegantnih žepnih nožev- pipcev, bergamskih osel, mesarskih in knjigoveških nožev in sploh vseh rezil. Prodaja toaletne predmete. Delavci - specialisti za vsakovrstne poprave.

== Jamstvo za izvršena dela. ==

MILO FENDERL

je najboljše

Tovarna v Trstu, via Ghirlandajo št. 1

Tel. 430